

Allerheiligen en Allerzielen 2019 .

Verlangend naar licht, troost en bemoediging komen wij hier bijeen, in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Van harte welkom U allemaal. Afgelopen vrijdag was het 1 november, en gisteren 2 november ; Allerheiligen en Allerzielen. Vandaag vieren we dat hier samen in de kerk .

We staan stil bij de mensen die voor ons hebben geleefd, en vooral bij die mensen die we persoonlijk het meest missen. Daarom bijzonder ook welkom aan familieleden en naasten van mensen voor wie hier het afgelopen jaar het afscheid heeft plaats gevonden.

Wanneer we iemand gedenken, herinneren we ons niet alleen wie hij of zij ooit onder ons geweest is, maar we stellen hem of haar als het ware weer even opnieuw present in het heden en voor de toekomst. Met andere woorden, we realiseren ons wie deze overledene ook nu nog voor ons is , hoe hij of zij nog altijd met ons verbonden is en voor ons leven nu nog altijd mee bepalend .

Zo zijn we allen, die nu leven, verbonden met een lange rij van mensen die voor ons hebben geleefd en die na ons zullen komen. Velen van hen die voor ons leefden, hebben net als wij met vallen en opstaan het goede proberen na te streven.

Enkelen van hen zijn door de kerk officieel tot voorbeeld gesteld en zalig of heilig verklaard, omdat zij op een bijzondere wijze voor anderen hebben gezorgd, naar anderen hebben omgekeken en waar nodig voor anderen hebben gestreden.

Anderen- de overgrote meerderheid- bleven meer in de anonimiteit. Hoe het ook zij, allen samen, bekend of niet, waaronder bijzonder onze eigen dierbare , worden vandaag herdacht.

Straks noemen we weer de namen van de overledenen hier in het afgelopen jaar . Bij het noemen van zijn of haar naam willen we U uitnodigen om naar voren te komen met de kaars die U aangereikt hebt gekregen, om ze hier aan de paaskaars aan te steken. Hun namen blijven klinken, vandaag zetten we Uw dierbare overledene in het licht. Daarna gedenken we ook allen mensen die ons ontvallen zijn, kort of al lang geleden. We nodigen U dan allen weer uit om voor hen een klein lichtje hier voor te komen aansteken.

Ik hoop dat deze viering U goed doet .

Worden we nu even stil in onszelf....maken we ruimte voor God ..en vragen we elkaar en God om vergeving voor de fouten die we maakten.....

lied om vergeving en ontferming...

Gebed.

God van alle leven, wij vragen U zo dikwijls om goede gezondheid, om kracht, en dat het goed mag gaan met de mensen die bij ons horen ; maar we weten dat ons leven ook – vroeg of laat - betekent ; kunnen loslaten, omgaan met ziekte en tegenslag, oud worden en sterven.

Leer ons de wijsheid ons bestaan in al zijn facetten te aanvaarden zoals het is, met zijn groei en zijn aftakeling, met zijn volheid en zijn leegte, met z'n vreugde en z'n verdriet. Maak ons mild en geef ons vertrouwen , Gij oorsprong en einddoel van alle leven in tijd en eeuwigheid. amen

Onze gestorven dierbare worden met name genoemd.

lektor

We gaan nu de namen noemen van onze dierbaren die dit jaar gestorven zijn. Het licht van hun kaars wordt aangestoken aan de paaskaars tot hun eer, omdat wij erop vertrouwen dat zij zullen leven in het licht.

We zingen daarbij de naam van de heilige naar wie zij genoemd zijn en we geven hen zo een plek in onze geschiedenis. U kunt naar voren komen wanneer zijn of haar naam genoemd wordt.

de namen : voorganger.....

nog drie kaarsen door de voorganger.

We laten nog drie kaarsen branden :

met de eerste kaars gedenken we alle mensen die omgekomen zijn door oorlog of geweld.

met de tweede kaars gedenken we hen die op de vlucht zijn gegaan , op zoek naar een beter bestaan, maar die bestemming nooit mochten bereiken.

met de derde kaars gedenken we hen die eenzaam zijn gestorven , dichtbij huis of waar dan ook in de wereld. Mensen niet meer gekend, genoemd, voorbijgelopen en voor altijd vergeten.

Dat zij allen door u gekend moge zijn.

allen :

We gedenken ook de mensen die U persoonlijk, die ieder van ons zijn ontvallen. Kort of lang geleden. Hun namen blijven ergens in ons binnenste klinken. Graag willen wij U uitnodigen hier een lichtje te ontsteken voor hen die een blijvende plaats innemen in uw hart.

Overweging Allerheiligen Allerzielen 2019

Op sommige rituelen of religieuze feestdagen heeft de ontkerkelijking in onze samenleving schijnbaar maar weinig invloed gehad. Allerzielen is zo'n gedenkdag. In vele vormen en gestalte zoeken mensen deze dagen- begin november- weer ruimte om hun doden te gedenken, stil te staan bij kort of lang geleden overleden dierbaren .

Met kaarsjes , bloemen op de kerkhoven , met mooie muziek en gedichten, in vieringen zoals vandaag in veel kerken, maar ook op de kerkhoven en in de crematoriums ; kortom ,op allerlei manieren wordt vorm en inhoud gegeven aan de dood . Stil staan bij de dood van dierbare lijkt een onuitputtelijke bron van inspiratie geworden.

Stil staan bij de dood is voor veel mensen ook weer opnieuw rouwen om een dierbaar verlies. En dat grijpt mensen diep aan; het is altijd heel persoonlijk en van alle tijden. Het vergt tijd en aandacht. Rouwen kan een hele strijd zijn, want de dood van een dierbare kan je leven aardig op z'n kop zetten. Alles is gaan schuiven, alles is definitief anders.

Als een boom omgezaagd is en er zijn planken van gemaakt dan duurt het een, twee, drie jaar voordat het hout voldoende is uitgewerkt om te gebruiken. En als er –zeker als het plotseling is- een gat is geslagen in je relatie ; hoe lang kan het dan niet duren voordat het gevoel van gemis is uitgewerkt? Dat heeft ook veel tijd nodig en het zal net als het hout geregeld blijven nawerken.

Allerzielen raakt ons uiteindelijk allemaal . Vroeg of laat worden wij allen getroffen door de dood in welke gedaante dan ook. We zoeken dan naar houvast, naar verhalen die ons optillen, liederen die ons

meevoeren , gedachten die ons troosten. Verhalen , liederen , gedachten die de dood niet wegstoppen, het verdriet niet ontkennen, maar die ons perspectief bieden, hoop en vertrouwen aan de dood voorbij.

In paradysum deducant te angelis zingen we nog regelmatig bij een uitvaartplechtigheid : ten paradijze geleiden U de engelen. Maar wat betekent dat voor ons moderne mensen? Waarover hebben we het als we spreken over God, Hemel of hiernamaals?

We beseffen allemaal maar al te goed dat we eigenlijk over God en waar onze lieve doden zijn, maar weinig kunnen zeggen. We kunnen niet zeggen het is zus of zo. Niemand weet het. De dood is een grens waarachter wij niet kunnen kijken

De schrift spreekt er alleen over in beeldtaal. Zoals vandaag ook in psalm 139 die we hoorden voorlezen.

“Gij zijt achter mij, Gij zijt voor mij . Gij weet van mijn gaan en staan. Gij kent mijn gedachten van verre. Dit alles is wat ik niet kan begrijpen. Dit gaat mij te boven”. God is, wil de psalm zeggen met ons hele bestaan vervlochten.

Ik vind dat een troostend beeld ; God als de dragende grond, de dragende kracht ; de altijd Aanwezige. De onderstroom in ons leven. God de blijvende hoop, tegen alle realiteit in, op een wereld van gerechtigheid.

En wie zijn wij in dat verhaal van God. De psalm zegt : “Uw schepping ben ik in hart en nieren”. Met andere woorden : Ik en U, wij zijn uniek , door God persoonlijk gewild. En in de keuzes die ik in mijn leven maak bepaal ik zelf of ik een goed mens ben. Een mens die voortdurend streeft naar goede relaties met z’n medemens, naar een

rechtvaardige wereld voor zoveel mogelijk mensen.

En in dat streven worden we gesteund en gedragen door een eeuwenlange traditie van mensen die hetzelfde ideaal voor ogen hadden. Zij zijn een licht op ons pad.

Zij gingen in op de uitnodiging van Jezus die vandaag weer tot ons spreekt in de Bergrede. Ze gingen met zachte moed en een zuiver hart, hun leven in dienst stellend voor de ander, vrede bewerkend waar ze konden, uitziend naar een nieuwe hemel en aarde.

Daarin lag voor hen de diepste bron van geluk.

We laten ons vandaag op Allerheiligen en Allerzielen door hen inspireren.

Tot slot, allemaal mooi, denkt u misschien, maar dat neemt toch niet weg dat wij mensen met al onze goede wil niet in staat zijn een rechtvaardige wereld te bouwen. Ik zou dat niet met een eenvoudig ja of nee kunnen beantwoorden. Maar wat wel zo is; we kunnen wel een steen verleggen. Alleen maar een steen. Klein of groot is niet belangrijk. Iedere steen, ieder steentje telt. Het zijn allemaal bouwstenen aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde; een wereld vol van gerechtigheid die ons in het vooruitzicht is gesteld.

Het koninkrijk der hemelen dat ons in het evangelie in het vooruitzicht wordt gesteld is dus niet enkel iets voor later, wat ons te wachten staat, maar de hemel is voor ons vooral, nu al werk maken van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Bidden wij dat wij mogen gaan in het voetspoor van al onze voorgangers die ons op die weg in leven en liefde voorgingen.

Amen

